

اخبار و گزارش های کارگری 22 خرداد ماه 1404

- بیانیه ۱۲ ژوئن، روز جهانی مبارزه با کار کودکان
- روز جهانی کارگران کودک گرامی باد !
- تاریخچه ی بیست و دوم خرداد در جنبش زنان ایران
- گردهمایی اعتراضی داروسازان استان گلستان نسبت به ورود پلتفرم ها در حوزه توزیع دارو بدون نظارت و رگولاتوری مرجع بالادستی و سازمان غذا دارو
- بی کفایتی و غفلت مدیریت شرکت واحد در پرداخت سنوات پایان خدمت رانندگان و سایر کارگران بازنشسته در سال ۱۴۰۳
- صدور حکم زندان برای زینا فریدونیان، معلم بازنشسته اهل قروه
- بیداد علیه عدالت خواهی؛ صدور حکم زندان برای بازنشستگان مطالبه گر
- بیانیه «چالش صنفی معلمان ایران» و جمعی از معلمان و فعالان صنفی سراسر کشور در محکومیت اعدام ناعادلانه مجاهد کورکور و حمایت از خانواده وی
- بیانیه ی سندیکای کارگران شرکت واحد: پایان نسل کشی در غزه، خواست فوری تشکلهای کارگری و مدنی در سراسر جهان
- تجمع اعتراضی جمعی از دانشجویان مازندران نسبت به وضعیت نابسامان خوابگاه ها مقابل ساختمان سازمان مرکزی
- مسمومیت غذایی دوباره در دانشگاه صنعتی اصفهان
- جان باختن یک کارگر بخش بهره برداری مجتمع پتروشیمی خارک بر اثر انفجار و آتش سوزی

*بیانیه ۱۲ ژوئن، روز جهانی مبارزه با کار کودکان

روز جهانی کارگران کودک گرامی باد !

۱۲ ژوئن، روز جهانی مبارزه با کار کودکان نام گرفته است. این نامگذاری به پیشنهاد «سازمان جهانی کار» پس از مارش (1) بزرگ و تاریخی کودکان کار سراسر جهان برمی گردد. در سال ۱۹۹۸ به ابتکار و تلاش مستمر فعالان لغو کار کودک در سراسر جهان و از جمله کاپلاش ساتیراتی و احسان الله خان، از رهبران گلوبال مارش (2) و از فعالان برجسته لغو کار مزدی کودکان، راهپیمایی سراسری سازماندهی شد. این راهپیمایی از ماه ژانویه در هندوستان شروع و در ماه ژوئن و در شهر ژنو ختم شد. ۲۵ کودک به نمایندگی از کودکان کار سراسر جهان که در این راهپیمایی ۸۰ هزار کیلومتری شرکت کرده بودند، در صحن علنی سازمان جهانی کار (آی ال او) با شعار «دیگر استثمار

بس است» حضور یافتند و مقاوله‌نامه‌ی (3) ۱۸۲ را به‌منظور "لغو کارهای سخت و زیان‌آور برای کودکان" به تصویب سازمان جهانی کار رساندند.

اما چرا «آی ال او» به‌جای پاسخ درست به تقاضای صریح کودکان در مارش جهانی، که خواستار «پایان دادن به کار و استثمار کودکان» بودند، مقاوله‌نامه ۱۸۲ را صادر می‌کند؟!

دقیقاً ۱۰ سال پس از تصویب پیمان نامه‌ی جهانی حقوق کودک؛ که در آن صراحتاً کار کودکان را ممنوع و خواهان لغو آن شده بود، تا این درجه نزول و تخفیف پیدا کرد؟! این سوال هر ناظر منصفی است که می‌بایست به آن پاسخ داد.

محتوای این مقاوله‌نامه به «ممنوعیت کارهای سخت و زیان‌آور» بسنده می‌کند. حال آنکه این امر اجحاف در حق کودکان کار و نادرست است. به‌عبارتی، اساساً خواست و منافع عموم کودکان را تأمین نمی‌کند، چرا که هیچ کودکی، کار را به درجات سخت و سهل تقسیم نمی‌کند. کار عنصر ناچسب در زندگی کودک است که کودکی و - در ادامه - هستی‌اش را به تاراج می‌برد. فاکتور گرفتن از کل کار و محدود کردن آن به کارهای سخت و زیان‌آور همان نگاه سیستم و دولت‌هاست که تنها منافع و ثروت‌اندوزی را مبنا قرار داده و کودک و غیرکودک هم برایش فرقی ندارد. پیام کودکان کار و پیشروان لغو کار کودک کاملاً مشخص است:

"کار و بهره‌مندی از کودکان بس است".

مواضع ما روشن است. هر انسانی که از حداقل مایحتاج زیستی محروم است، در رده‌ی فقر قرار دارد. کودکانی که از دسترسی به حداقل‌های کودکی محروم هستند در صف بالفعل یا بالقوه کودکان کار قرار می‌گیرند.

با وجود پیشرفت عظیم جوامع در حوزه‌ی علوم و فناوری، همچنین تولید ثروت و مواهبی معادل سه برابر نیاز جامعه، طمع و ولع سرمایه به سود و سودآوری بیشتر، مرزها و چارچوب‌های متعارف بشر متمدن را وقیحانه شکافته و تعرض خویش را به صفوف انباشته از نیروهای کار ارزان را وسیع و شدیدتر می‌کند.

از تعداد کودکان کار، کودکان فقر، بی‌مسکن، محروم از بهداشت و درمان، پناهجو و آواره و ...، آمار واقعی و مستند کمتر می‌توان یافت. چراکه؛ این آمارها همواره بیانگر عمق فجایع مناسبات حاکم است. اما یک آماری که سرمایه حاکم قادر به پنهان کردن آن نیست، میزان ثروت عظیمی است که حاصل دسترنج همه‌ی کارگران و زحمتکشان جهان بویژه کودکان که سهمی نزدیک به تولید ۳۹ درصد از همه تولیدات جهان است. برای اندازه‌گیری فاصله‌ی طبقاتی به این آمار دقت کنید: "ثروت ۵ میلیارد در جهان معادل دارائی ۵ میلیارد انسان بر کره زمین است!"؟! (به‌نقل از آکسفام)

این اعداد بیانگر عمق فاجعه در جهان امروز است. به این فجایع باید پایان داد. مواضع ما روشن است. هر انسانی که از حداقل مایحتاج زیستی محروم است، در رده‌ی فقر قرار دارد. کودکانی که از دسترسی به حداقل‌های کودکی محروم هستند در صف بالفعل یا بالقوه کودکان کار قرار می‌گیرند.

باید حق کودکی را با استفاده از تمام وسایل و امکانات ضروری به کرسی نشاند. ما نه از اقتصاد تقاضایی داریم و نه از دولت، زیرا همین نظام اقتصادی و دولت است که با حفظ قوانین و تأدیه

هزاران راه و بیراه، در حفظ و بازتولید کار کودکان تلاش همه‌جانبه می‌کند تا میل سیری‌ناپذیر، حریصانه و جنون‌آمیزش به سودافزایی را به بهای تحمیل فقر و فلاکت، جنگ‌های خانمان‌سوز، آوارگی، بیماری، درد و رنج و گرسنگی ارضاء کند. به‌عبارتی برای لغو کار، استثمار و فقر کودکان، توسل به نظام اقتصادی و دولت‌های موجود رفتن به بیراه است.

ویژگی مهم روز جهانی مبارزه برای محو کار کودک؛ عدم به رسمیت شناسی مرزهای ملی و جغرافیایی در لغو کار کودک است. ما خواهان رفع تبعیض بر اقشار و تقسیم‌بندی‌های مختلف جمعیت بشری هستیم. ما برای رفع این تبعیض مبارزه می‌کنیم و این تقسیم‌بندی‌ها نقطه عزیمت یا پایه فعالیت ما را تشکیل نمی‌دهند. در این رابطه، هیچ مرز ملی و کشوری و هویتی را به رسمیت نمی‌شناسیم و آحاد ملی را در فعالیت‌مان نمی‌پذیریم.

ما میان انسان‌هایی که از جنگ و شکنجه و خشونت می‌گریزند، یا آن‌ها که به‌دلیل تنگناهای اقتصادی و فقر میهن خود را ترک می‌کنند، تفاوتی قائل نمی‌شویم.

فرار، از شرایط غیر انسانی برای حفظ جان و مال "جرم" نیست.

و از همین موضع است که اخراج کودکان و مهاجران افغانستانی در ایران و هر مهاجری در جهان را محکوم کرده و آن را ظلم و ستمی دیگر بر شان و منزلت انسانیت آدمی و ننگ و نفرتی ابدی بر پیشانی ۱ درصدی‌های جهان در قرن ۲۱ می‌دانیم. حاکمانی بی‌کفایت و جنایت‌پیشه که برای مقاصد ضدانسانی و کسب دیوانه‌وار ثروت‌های نجومی بیشتر، بر طبل اختلافات جنسیتی، قومی، نژادی، مذهبی، ملی که در طول تاریخ بشر بیشترین عامل جنگ و کشتار خونین میلیون در میلیون انسان بوده، می‌کوبند. ریشه‌ی مشکلات و مسائل کودکان در فقر و نابرابری اقتصادی و تبعیض طبقاتی نهفته است. پایان دادن به این نابرابری آرزوی دیرینه‌ی همه‌ی کسانی است که از آن در رنج‌اند و رهایی کودکان از دستان استثمار حاکم، یکی از مبرم‌ترین این خواست‌هاست.

یکی از عوامل اصلی سوق داده شدن کودکان به کار، بازماندگی از تحصیل و یا ترک تحصیل است که خود تحت تأثیر عوامل متعدد ساختاری و سیاسی مانند نقض حق آموزش رایگان، تداوم سیاست پولی‌سازی آموزش، عدم تخصیص بودجه مناسب آموزشی و در نتیجه عدم توسعه مناسب مدارس در مناطق محروم، سیاست‌گذاری‌های ناکارآمد مانند عدم توجه به عدالت آموزشی در توزیع منابع، کیفیت پایین آموزش، مدارس ضعیف و ساختمان‌های معیوب و غیر استاندارد، کمبود معلمان مجرب و روش‌های تدریس مناسب، انگیزه پایین تحصیلی ناشی از ناامیدی نسبت به آینده شغلی یا احساس بی‌فایده بودن تحصیل، تحمیل نگاه سیاسی و ایدئولوژیک به آموزش، تبعیض‌های جنسیتی و محدودیت‌های اجتماعی برای دختران و اقلیت‌های قومی و مذهبی قرار دارد.

از نظر ما برای پایان دادن به کار کودکان از همین امروز می‌توان خواست‌ها و مطالبات زیر را متحقق کرد:

اجرایی کردن خواست انسانی لغو کار و هرگونه بهره‌کشی از کودکان و اعلام جرم علیه همه افراد و نهادها و بنگاه‌هایی که از کودکان استفاده می‌کنند.

اولویت دادن به حقوق و منافع کودکان بر هر مصلحت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، ملی، مذهبی و ...

تأمین آموزش اجباری، رایگان، با کیفیت و کودک محور برای همه‌ی کودکان فارغ از رنگ، نژاد، ملیت، دین، مذهب، جایگاه طبقاتی، جنسیت و فارغ از هرگونه تبعیض .

بیمه و تأمین هزینه‌ی تحصیلی از جمله هزینه‌ی لوازم تحصیلی، پوشاک، رفت و آمد رایگان، درمان رایگان و شهریه (پول تو جیبی برای قطع وابستگی تحصیل به والدین)

تغییر پروسه آموزش و تبدیل آن به دوره‌های شاد و مفرح و آموزش همراه با بازی و تفریح در کنار همسالان برای حفظ در محیط و علاقمندی به روند آموزش .

تغییر محتوای درسی و رساندن آن به استانداردها و تأمین امکانات لازم از جمله سخت افزار و دسترسی به جهان آزاد اطلاعات برای جلب کودکان .

-منع سرکوب، شکنجه، و آزار کودکان از خانه تا مدرسه

-توقف تبعیض های جنسیتی، جنسی، نژادی، ملی و زبانی

-بازنگری در پیمان نامه جهانی حقوق کودک در جهت اولویت بخشیدن به حقوق کودکان به جای قوانین کشورها، تاکید بر جهانشمولی حقوق کودک و ملزم کردن دولت ها به اجرای بی قید و شرط پیمان نامه حقوق کودک .

از نظر ما برای پایان دادن به کار کودکان از همین امروز می‌توان خواست‌ها و مطالبات زیر را متحقق کرد :

-اجرایی کردن خواست انسانی لغو کار و هرگونه بهره کشی از کودکان و اعلام جرم علیه همه افراد و نهادها و بنگاه‌هایی که از کودکان استفاده می کنند

-اولویت دادن به حقوق و منافع کودکان بر هر مصلحت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، ملی، مذهبی و ...

-تأمین آموزش اجباری، رایگان، با کیفیت و کودک محور برای همه‌ی کودکان فارغ از رنگ، نژاد، ملیت، دین، مذهب، جایگاه طبقاتی، جنسیت و فارغ از هرگونه تبعیض .

-بیمه و تأمین هزینه‌ی تحصیلی از جمله هزینه‌ی لوازم تحصیلی، پوشاک، رفت و آمد رایگان، درمان رایگان و شهریه (پول تو جیبی برای قطع وابستگی تحصیل به والدین)

-تغییر پروسه آموزش و تبدیل آن به دوره‌های شاد و مفرح و آموزش همراه با بازی و تفریح در کنار همسالان برای حفظ در محیط و علاقمندی به روند آموزش .

-تغییر محتوای درسی و رساندن آن به استانداردها و تأمین امکانات لازم از جمله سخت افزار و دسترسی به جهان آزاد اطلاعات برای جلب کودکان .

-تامین بهداشت و درمان رایگان و باکیفیت برای همه کودکان .

-بهرسمیت شناختن حق آزادی بیان و عقیده برای همه کودکان.

-منع سرکوب، شکنجه و آزار کودکان از خانه تا مدرسه و جامعه .

-توقف تبعیض‌های جنسیتی و جنسی، نژادی، ملی و زبانی .

-حفظ و بازسازی محیط زیست و مبارزه با تغییرات اقلیمی .

-بازنگری در پیمان نامه جهانی حقوق کودک در جهت اولویت بخشیدن به حقوق کودکان به‌جای قوانین کشورها، تاکید بر جهانشمول بودن حقوق و منافع کودکان و ملزم کردن دولت‌ها به اجرای بی‌قید و شرط و کامل پیمان نامه حقوق کودک

برای جلوگیری از ریزش و ازهم گسیختگی حداقل پناه کودکان- چهار دیواری خانواده- لازم است مطالبات حداقلی و اقدامات زیر در دستور فوری قرار گیرد :

-همسان سازی حقوق کارگران، معلمان، پرستاران و دیگر اقشار مزدبگیر، بالای خط فقر-واقعی- جهت تأمین معیشت استاندارد و زندگی مرفه و انسانی

-تامین بیمه های خدمات اجتماعی و درمانی برای همه مزدبگیران

-به رسمیت شناختن حقوق معلمان و دیگر اقشار برای اعتراض و ایجاد

تشکل‌های مستقل و رسمیت بخشیدن به سازمان‌های مردم نهاد، تشکل‌های کارگران، معلمان، پرستاران، بازنشستگان و سایر گروه‌های فعال؛ بعنوان نمایندگان و مدافعان حقوق عامه. و آزادی همه‌ی معلمان و فعالان صنفی- سیاسی- اجتماعی .

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران

جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان

انجمن یاری کودکان در معرض خطر

۱۲ ژوئن ۲۰۲۵ / ۲۲ خرداد ۱۴۰۲

توضیحات :

1- راهپیمایی کودکان کار سال از ژانویه 1998 از هندوستان آغاز و با گذر از کشورهای زیادی (از جمله ایران در سال 1377)، در ماه ژوئن به دفتر سازمان جهانی کار در ژنو ادامه یافت .

2- «رژه جهانی علیه کار کودک» («گلوبال مارش») ائتلافی جهانی است با اتحادیه‌های کارگری، اتحادیه معلمان جهان، سازمان‌های مدافع حقوق کودکان، و با همکاران و اعضای در بیش از ۱۴۰ کشور جهان فعالیت می کند .

3- مقاوله نامه "محو بدترین اشکال کار کودک" که معروف به مقاوله نامه 182 است در تاریخ هفدهم جون 1999 (معادل با 29 خرداد سال 1378) به تصویب کشورهای عضو سازمان جهانی کار (ILO) رسید.

*تاریخچه‌ی بیست و دوم خرداد در جنبش زنان ایران

دهه‌ی هشتاد دوره‌ی ظهور ائتلاف‌ها و کارزارهایی از جمله کمپین زنان و مردان علیه خشونت تا ۸ مارس، کمپین یک میلیون امضا برای تغییر قوانین تبعیض‌آمیز، کمپین قانون بی‌سنگسار، کمپین حق ورود به استادیوم‌ها، کمپین علیه خشونت‌های ناموسی، ائتلاف اعتراضی به لایحه حمایت از خانواده، ائتلاف علیه طرح‌های تبعیض‌آمیز جنسیتی در دانشگاه‌ها، در تاریخ جنبش زنان بوده است.

■ روز بیست و دوم خرداد روز #همبستگی_جنبش_زنان_ایران نام‌گذاری شده است.

برگزاری تجمع ۲۲ خرداد سال ۸۴ از سوی گروهی از زنان به نام «جمع هم‌اندیشی فعالان جنبش زنان» مطرح شد و در ادامه حدود ۹۰ گروه و ۳۵۰ فعال سیاسی و مدنی برای این تجمع فراخوان دادند.

در ۲۲ خرداد ۱۳۸۴ با عنوان «نقض حقوق زنان در قانون اساسی ایران» مقابل دانشگاه تهران در آستانه‌ی انتخابات ریاست‌جمهوری برگزار شد.

این تجمع با استقبال و حمایت گروه‌های مختلف زنان، انجمن‌ها و سازمان‌های اجتماعی و فرهنگی و سیاسی روبرو بود، اگر چه با خشونت پلیس آغاز شد اما به دلیل شرایط پیش از انتخابات و فشار تجمع‌کنندگان برگزار شد.

تجمع ۲۲ خرداد سال ۸۵ را با حمایت طیف وسیعی از فعالان دانشجویی و سندیکایی برگزار شد و خواست مشخص آن، تغییر قوانین تبعیض آمیز در جمهوری اسلامی بود.

همزمان متن حقوقی ساده‌ای درباره‌ی قوانین تبعیض آمیز در رابطه با چند همسری، طلاق، ولایت و حضانت فرزند، ارث، تابعیت، سن مسئولیت کیفری و ... منتشر و توزیع شد.

این تجمع با حمله نیروهای پلیس و ضرب و شتم زنان و مردان شرکت‌کننده مواجه شد و حدود ۷۰ نفر بازداشت شدند که گرچه به تدریج آزاد شدند اما برای آنها پرونده‌های قضایی تشکیل شد. اولین حضور زنان نیروی انتظامی بود که برای پراکندن تجمع‌کنندگان به میدان آمده بودند.

شیرین عبادی، نسرین ستوده و لیلی علی کرمی به عنوان وکلای این زنان شکایتی را علیه «اقدام غیرقانونی نیروی انتظامی» تنظیم کردند. به گفته‌ی نسرین ستوده، پزشک قانونی آثار ضرب و جرح را روی بدن شاکیان تأیید کرده بود و بازپرس سه بار نماینده نیروی انتظامی را خواسته بود، اما «هر سه بار نماینده نیروی انتظامی از حضور در مرجع قضایی خودداری کرد.» در نهایت قرار منع تعقیب علیه متهمان صادر شد و در عوض دستگیرشدگان میدان هفت تیر برای محاکمه به دادگاه انقلاب سپرده شدند.

آن چه که به عقیده فعالان جنبش زنان، اهمیت ۲۲ خرداد را برجسته می‌کند به وجود آمدن تشکل‌های زنان (کمپین جمع‌آوری یک میلیون امضا برای تغییر قوانین تبعیض آمیز و گروه مادران صلح) از دل آن تجمع است.

■ برخی از شعارها و پلاکاردها عبارت بودند از:

«ما زنیم، انسانیم، اما حقی نداریم»، «قانون ضد زن منسوخ باید گردد»، «قانون ضد انسانی ملغی باید گردد».

منبع: کانال بیدارزنی

***گردهمایی اعتراضی داروسازان استان گلستان نسبت به ورود پلتفرم ها در حوزه توزیع دارو بدون نظارت و رگولاتوری مرجع بالادستی و سازمان غذا دارو**

روز پنج شنبه 22 خرداد، تصویری از گردهمایی اعتراضی داروسازان استان گلستان نسبت به ورود پلتفرم ها در حوزه توزیع دارو بدون نظارت و رگولاتوری مرجع بالادستی و سازمان غذا دارو، در شبکه های اجتماعی منتشر شد.

تجمع کنندگان با در دست گرفتن پلاکاردها و امضای بیانیه اعتراضی خواستار ارایه خدمات حرفه ای دارویی زیر نظر مستقیم همکار داروساز بدون واسطه گری دلالت سلامت برای حفظ سلامت جامعه شدند.

***بی‌کفایتی و غفلت مدیریت شرکت واحد در پرداخت سنوات پایان خدمت رانندگان و سایر کارگران بازنشسته در سال ۱۴۰۳**

با توجه به اینکه در سال ۱۴۰۳ شمار زیادی از رانندگان و کارگران شرکت واحد در پایان سال بازنشسته شده‌اند، کارفرما موظف بود بر اساس حکم دیوان عدالت اداری، سنوات پایان خدمت آنان را مطابق با مواد ۲۶، ۳۴ و ۳۵ قانون کار و بر مبنای آخرین مزد دریافتی، در اسرع وقت پرداخت کند. این پرداخت قانونی می‌توانست تا حدی مشکلات معیشتی بازنشستگان را در شرایط تورمی افسارگسیخته و اقتصاد از کار افتاده‌ی فعلی کاهش دهد.

اما مدیریت ناکارآمد و بی‌کفایت شرکت واحد نه تنها به حکم دیوان عدالت اداری و مفاد صریح قانون کار تمکین نکرده، بلکه پرداخت سنوات را در دو مرحله و بر پایه‌ی محاسبات سلیقه‌ای خود انجام داده است. تا این لحظه، تنها حدود ۴۰ درصد از سنوات به بازنشستگان پرداخت شده و پرداخت ۶۰ درصد باقی‌مانده همچنان در ابهام قرار دارد.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه با هشدار به مدیریت شرکت واحد، تأکید می‌کند که پرداخت کامل سنوات پایان خدمت رانندگان و سایر کارگران بازنشسته باید مطابق با قوانین کار و حکم دیوان عدالت اداری صورت گیرد. همچنین سندیکا از تمامی همکاران بازنشسته می‌خواهد که در صورت تداوم این تخلف، حق خود را برای ثبت شکایت و پیگیری قانونی در مراجع ذیصلاح محفوظ بدارند و برای دستیابی به حقوق قانونی‌شان از طرق لازم اقدام نمایند.

چاره کارگران وحدت و تشکیلات است

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۲۲ خرداد ۱۴۰۴

***صدور حکم زندان برای زینا فریدونیان، معلم بازنشسته اهل قروه**

خانم زینا فریدونیان، معلم بلزنشسته‌ی قروه‌ای، در دو پرونده‌ی جداگانه از سوی دادگاه انقلاب شهرستان قروه به‌طور مجموع به بیش از سیزده ماه حبس تعزیری و سه سال حبس تعلیقی محکوم شده است.

در یکی از این پرونده‌ها، ایشان به اتهام تبلیغ علیه نظام به ۱۰ ماه زندان محکوم شده و در پرونده‌ای دیگر نیز حکم ۹۱ روز حبس تعزیری به همراه سه سال حبس تعلیقی برای او صادر گردیده است. علاوه بر این، دادگاه خروج وی از کشور را نیز ممنوع کرده است.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران ضمن محکومیت صدور چنین حکمی علیه زینا فریدونیان، آن را نمونه‌ای از تداوم سیاست‌های امنیتی می‌داند. این شورا خواستار لغو فوری این حکم و آزادی بی‌قید و شرط تمامی معلمان زندانی است.

***بیداد علیه عدالت‌خواهی؛ صدور حکم زندان برای بازنشستگان مطالبه‌گر**

در ادامه‌ی سرکوب‌های سازمان‌یافته علیه کنشگران صنفی و اجتماعی، مراد ظهرابی و محمدزمان کامروا، دو تن از بازنشستگان تأمین اجتماعی اهواز، همراه با شماری دیگر از هم‌صنفان خود که در بهمن ۱۴۰۰ در اعتراضاتی مسالمت‌آمیز خواستار اجرای مفاد قانونی مغفول‌مانده بودند، با برخوردی خشن مواجه شدند.

این افراد، با استناد به اصل ۲۷ قانون اساسی، در مقابل نهادهای دولتی گرد آمده بودند تا نسبت به وضعیت معیشت، منزلت، درمان رایگان، و لزوم اجرای مواد قانونی ۵۴، ۹۶ و ۱۱۱ قانون تأمین اجتماعی، ماده ۴۱ قانون کار، و اصول ۲۹، ۳۰ و ۳۱ قانون اساسی کشور مطالبه‌گری کنند. اما نیروهای امنیتی با هجوم به منازل آنان، ضمن توقیف وسایل شخصی از جمله تلفن همراه، رایانه و کتاب‌ها، آن‌ها را بازداشت و به مدت یک ماه در سلول‌های انفرادی وابسته به سپاه نگهداری کردند.

پس از بازجویی‌های فشرده، دستگاه‌های امنیتی با تشکیل پرونده‌هایی علیه آنان، اتهامات سنگین «اجتماع و تبانی علیه امنیت داخلی» و «تبلیغ علیه نظام» را مطرح کرده و پرونده‌ها را به دادگاه انقلاب اهواز ارجاع دادند.

این بازنشستگان با وکالت فرزانه زیلابی، وکیل شرافتمند و مدافع حقوق انسانی، در روند دادرسی از خود دفاع کردند. با این حال، در تاریخ ۱۷ خرداد ۱۴۰۴، حکم دو سال حبس تعزیری برای این دو نفر صادر شد. این حکم، که به تأیید شعبه ۲ دادگاه انقلاب اسلامی اهواز و تحت نظارت نهادهای امنیتی از جمله اطلاعات سپاه و وزارت اطلاعات رسیده است، بیش از آنکه محصول روند عادلانه‌ی قضایی باشد، تلاشی است برای ایجاد فضای رعب و سرکوب خواسته‌های برحق بازنشستگان و افشار فرودست جامعه.

برگرفته از کانال شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

***بیانیه «چالش صنفی معلمان ایران» و جمعی از معلمان و فعالان صنفی سراسر کشور در محکومیت اعدام ناعادلانه مجاهد کورکور و حمایت از خانواده وی**

ما، جمعی از معلمان و فعالان صنفی سراسر ایران، با تمام وجود، اندوه، خشم و همبستگی خود را نسبت به اعدام ناعادلانه **#مجاهد کورکور**، جوان آزاده و معترض از مردم سرافراز بختیاری و اهل ایذه، اعلام می‌داریم.

مجاهد کورکور، فرزند فقر، رنج و اعتراض بود؛ صدای نسلی که خواهان زندگی، عدالت و کرامت انسانی است.

او را در سکوت و سایه، در شرایطی به قتل رساندند که: شواهد متعدد بی‌گناهی‌اش، نبود روند دادرسی عادلانه و اعمال شکنجه در دوران بازداشت توسط نهادهای حقوق بشری و گزارش‌های میدانی به‌روشنی تأیید شده بود.

ما این اعدام شتابزده، ناعادلانه و فاقد مشروعیت قضایی را با صدای بلند محکوم می‌کنیم و آن را لکه‌ای ننگین بر کارنامه دستگاه قضا و ساختار سرکوبگر حاکم می‌دانیم.

اما حاکمیت، نه تنها او را به قتل رساند، بلکه اکنون با اعمال فشار بر خانواده اش می‌کوشد صدای دادخواهی را نیز خاموش کند.

ما اما، آنان را تنها نخواهیم گذاشت.

ما معلمان، در کنار مادر، خواهران و خانواده مجاهد کورکور ایستاده‌ایم و با صدای بلند اعلام می‌کنیم:

عدالت با اعدام اجرا نمی‌شود.

سرکوب، صدای حقیقت را خاموش نمی‌کند. و مرگ، پایان راه آزادی نیست.

ما که مسئولیت‌مان آموزش، پرورش و صیانت از کرامت انسانی است، نمی‌توانیم در برابر این ظلم خاموش بمانیم.

ما فرزندان خود را به مسیر آگاهی، آزادی و عدالت می‌فرستیم، نه به سکوی اعدام.

نام مجاهد کورکور، در حافظه تاریخی مردم ایران، چون فریادی از ژرفای جان باقی خواهد ماند — نه فقط به عنوان یک مظلوم، بلکه به مثابه نمادی از ایستادگی در برابر بی‌عدالتی.

ما در کنار خانواده‌های دادخواه خواهیم ماند تا حقیقت گم نشود و صداها خاموش نمانند.

***بیانیه‌ی سندیکای کارگران شرکت واحد: پایان نسل‌کشی در غزه، خواست فوری تشکلهای کارگری و مدنی در سراسر جهان**

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه با نگرانی عمیق، تداوم محاصره و کشتار بی‌وقفه و ویرانی گسترده در نوار غزه پس از آتش‌بس اعلام‌شده در آغاز سال میلادی جاری را به شدت محکوم می‌کند. این نسل‌کشی آشکار که جان ده‌ها هزار انسان بی‌دفاع، از جمله کودکان و زنان را گرفته، وجدان بشریت را در سراسر جهان جریحه‌دار کرده و حتی صدای اعتراض برخی حامیان اسرائیل در دولت‌های غربی را نیز بلند کرده است.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه بر این باور است که جنایات دولت اسرائیل علیه مردم فلسطین، تنها با فشار جهانی و اتحاد نیروهای مدنی و کارگری از سراسر جهان متوقف خواهد شد. در چنین شرایطی، وظیفه‌ی همه‌ی ماست که با صدای رسا خواهان توقف فوری جنگ، پایان محاصره‌ی غزه، ورود بی‌وقفه‌ی کمک‌های انسانی و پاسخ‌گویی عاملان این فجایع در دادگاه‌های بین‌المللی باشیم.

سندیکای کارگران شرکت واحد، که عضو فدراسیون بین‌المللی کارگران حمل و نقل است، بر نقش مهم و حیاتی جنبش‌های مستقل کارگری در مقابله با اشغال، تبعیض و بی‌عدالتی تأکید دارد. سندیکا همچون هم‌طبقه‌ای‌های خود در اتحادیه‌های کارگری فلسطینی، بر اصول مشترک انسانی و کارگری، مستقل از تمامی دولت‌ها و قدرت‌ها، پافشاری می‌کند و بارها تأکید کرده است که حمایت از مردم فلسطین و اعتراض به نسل‌کشی اسرائیل در غزه، وظیفه‌ی طبقاتی و انسانی همه‌ی ما کارگران است. همواره تأکید کرده‌ایم که هر درجه از اعتراض برحق و انزجار ما کارگران و مردم تحت ستم ایران

نسبت به اقدامات سرکوبگرانه‌ی حاکمیت توجیه‌گر سکوت و بی تفاوتی نسبت به بیش از ۷۵ سال ظلم و ستم علیه مردم فلسطین و قتل عام و نسل‌کشی آنان توسط اسرائیل نمی‌باشد. همان‌گونه که فدراسیون بین‌المللی کارگران حمل و نقل، که همواره از مدافعان قاطع مبارزات کارگران و مردم تحت ستم ایران بوده است، اعلام کرده است: «جنایات جاری در فلسطین نشان‌دهنده‌ی شکست دولت‌ها در اجرای قوانین بین‌المللی است. هدف قرار دادن سیستماتیک غیرنظامیان، تخریب خانه‌ها، مدارس و بیمارستان‌ها و آوارگی میلیون‌ها نفر، قابل توجیه نیست».

در هفته‌های اخیر، حرکت‌های اعتراضی و هماهنگ‌شده‌ای از سوی اتحادیه‌های کارگری، نهادهای مردمی و فعالان مدنی مستقل از سراسر جهان شکل گرفته است که راهپیمایی جهانی به سوی غزه یکی از نمونه‌های برجسته‌ی آن است. سندیکای کارگران شرکت واحد از این ابتکارهای مستقل از دولت‌ها، که با هدف پایان‌دادن به نسل‌کشی و محاصره‌ی غزه صورت می‌گیرد، حمایت می‌کند و بر ضرورت همبستگی جهانی برای دفاع از کرامت انسانی تأکید دارد.

نه به جنگ

نه به نسل‌کشی

زنده باد همبستگی کارگران در سراسر جهان

چاره کارگران و زحمتکشان وحدت و تشکیلات است

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۲۲ خرداد ۱۴۰۴

***تجمع اعتراضی جمعی از دانشجویان مازندران نسبت به وضعیت نابسامان خوابگاه‌ها مقابل ساختمان سازمان مرکزی**

روز سه شنبه ۲۰ خرداد، جمعی از دانشجویان دانشگاه مازندران برای اعتراض به وضعیت نابسامان خوابگاه‌ها دست به تجمع مقابل ساختمان سازمان مرکزی این دانشگاه زدند.

برپایه گزارش منتشره در شبکه‌های اجتماعی، این دانشجویان به کاهش چشمگیر ظرفیت خوابگاه‌های پسرانه و محرومیت تعداد زیادی از دانشجویان پسر از داشتن خوابگاه، اعتراض داشتند.

***مسمومیت غذایی دوباره در دانشگاه صنعتی اصفهان**

به گزارش شورای صنفی دانشجویان دانشگاه صنعتی اصفهان، جمعی از دانشجویان این دانشگاه به‌دلیل مصرف غذای سلف سرویس دانشگاه مسموم و به مراکز درمانی منتقل شده‌اند.

طبق اعلام مدیریت مرکز بهداشت دانشگاه صنعتی اصفهان، ۵ دانشجو به دلیل مصرف غذای نامناسب سلف مرکزی دچار مسمومیت شده‌اند اما گزارش‌های غیررسمی و مشاهدات میدانی از بهداری دانشگاه، از بروز علائم گوارشی و دریافت داروهای ضد تهوع برای تعداد زیادی از دانشجویان حکایت دارد.

این در حالی است که دانشگاه صنعتی اصفهان، رکورددار یکی از گسترده‌ترین موارد مسمومیت غذایی در کشور است. طبق اعلام شورای صنفی این دانشگاه، شکایات رسیده به شورای صنفی نشان می‌دهد هیئت اجرایی دانشگاه در ایام حساس امتحانات، نه تنها به آرامش دانشجویان خوابگاهی توجهی ندارد، بلکه سلامت آن‌ها نیز قربانی بی‌تدبیری‌ها شده است.

نکته قابل تأمل اینکه، همچون مسمومیت گسترده آذرماه ۱۴۰۱، هیچ توضیح رسمی و روشنی از سوی مسئولان درباره علت این رخداد جدید ارائه نشده و این نگرانی وجود دارد که، مانند گذشته، این حادثه نیز بدون پاسخ باقی بماند.

***جان باختن یک کارگر بخش بهره برداری مجتمع پتروشیمی خارک بر اثر انفجار و آتش‌سوزی**

روز پنج‌شنبه ۲۲ خرداد، بر اثر انفجار و آتش‌سوزی در برج خالص‌سازی محصول بوتان (تریتز) در واحد جذب کارخانه LPG مجتمع پتروشیمی خارک، یک کارگر بخش بهره برداری در دم بر اثر سوختگی شدید جان خود را از دست داد.

akhbarkargari2468@gmail.com